

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА  
ЗАВИЧАЈНИ ФОНД  
Исп. бр. Д-30  
БОР

Љубићева клуб - Бор

# ЈАСМИН

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА  
ОПШТИНЕ БОР



БР 6, ФЕБРУАР 1971



### УЗ ОВАЈ БРОЈ "ЈАСМИНА"

Други читаоци! Већ у заглављу овог броја нашег листа приметили сте да "Јасмин" није више лист ученика само једне школе, већ - ЛИСТ ЛИТЕРАРНИХ И НОВИНАРСКИХ СЕКЦИЈА СВИХ ОСНОВНИХ ШКОЛА СА ПОДРУЧЈА ОПШТИНЕ ВОР.

Ево, да вам, укратко, савштитимо како је до тога дошло.

Још пре пет година ученици Основне школе "Станоје Милковић" у Брестовцу почели су са издавањем свог листа "Основац", а пре две године, када се овој школи припојиле и школе у Шарбановцу и Метовници, "Основац" је наставио са издавањем под називом "Јасмин". До сада је изишло пет бројева "Јасмина", а његов пети број већ је био нагловештај да ће "Јасмин" прерасти у заједнички лист свих литерараца из наше општине, јер су у њему били објављени редови ученика из свих школа које су биле прихватиле учешће на литерарној смотри у оквиру "Змајевих дана". Једино нам редови ученика из школе "Перо Радосновић" у Злоту и наших гостију из Плучице у Банату нису стигли на време, па њих објављујемо у овом броју.

Тада је, у ствари, на тој великој литерарној смотри, и рођена идеја да "Јасмин" отвори своје странеце и за ученике из других школа.

Непосредно после Смотре, Управа Подружнице наставника српскохрватског језика наше општине упутило је уредништву "Јасмина" и једно писмо у коме се, између осталог, каже:

"Ми знамо колико је тешко издавати лист, али ми исто тако знамо и колико је то потребно и значајно у напору за развијање дубави према писаној речи. Сматрамо? зато, да је неопходно да све наше школе треба да имају свој лист, а ми мислимо да би то могло да буде наш "Јасмин".



Уколико прихватите наш предлог да "Јасмин" буде лист ученика свих наших школа, ми вам обећавамо нашу пуну моралну подршку, а учинићемо све да и друге школе пруже материјалну помоћ листу."

Уредништво листа је на свом састанку одржаном пред крај првог полугодишта, на коме се разговарало о овом броју "Јасмина", једногласно прихватило предлог Подружнице и тако је, ето, "Јасмин" ушао у другу фазу свог излажења.

Уредништво је свесно своје повећане одговорности то јер је повећан и број сарадника и број читалаца, али ће учинити све што може да лист буде што квалитетнији. Међутим, то није неће зависити само од уредништва, већ и од сарадника из других школа. принуђени смо зато да дамо неколико неопходних обавештења, објашњења и молби:

1. Од овог броја "Јасмин" постаје лист свих литерарних и новинарских секција основних школа борске општине.

2. Лист ће изlazити једном месечно и то између 20. и 25. у месецу.

3. Од овог броја уредништво "Јасмина" је проширено, али само ученицима из Врстоваца, Шарбановца и Метовнице. Међутим, овакав састав уредништва је савмо припремен. И само уредништво ће се залажити да што пре у свом саставу има ученике из других школа.

4. Седиште уредништва је у Врстовацу.

5. Сви ученици који лепо пишу треба своје радове да шаљу (поштом) на адресу:

Уредништво листа "Јасмин",  
Основна школа "Станоје Милковић",  
Врстовац, пошта Бор

6. Најбоље би било да нам литерарне и новинарске секције своје радове шаљу групно.

7. "Јасмин" ће објављивати искључиво ученичке литерарне радове и написе о изузетним успесима секција слободних активности. Аутори тих написа треба да буду, такође, ученици - чланови новинарских секција.

8. Сви радови треба да стигну у наше уредништво најкасније до 10. у месецу како би могли да буду узети у обзир за објављивање у броју за тај месец.

Драги ученици, ми са нестрпљењем очекујемо наше радове. Пишите нам! Како ће бити наш и наш "Јасмин" - зависи од свих нас!



## КАКО СУ ПРОТЕКЛИ "ЗМАЈЕВИ ДАНИ"

Идеја за ову манифестацију родила се у разговору на једном књижевно-музичком поподнегу које је организовала Литерарна секција у Шарбановцу под руковођством наставнице Мирославе Бусић. Та школа је, пре спајања са школом у Брестовцу, носила име познатог дечјег песника Јована Јовановића Змаја и тада се је редовно прослављао Дан школе - 6. децембра, на дан рођења овог славног песника. Међутим, пошто школа сада носи заједничко име "Станоје Милковић", као и школе у Брестовцу и Метовници, 6. децембар се је славио као "Змајев дан".

Но, идеја да се на овогодишњи "Змајев дан" позову и ученици других школа веома се допала Управи школе и активу наставника српскохрватског језика, тако да се одмах почело са припремама за ову манифестацију, пргу овакве прсте у овом крају. За све оно што се предвидело да учини, један дан није био довољан. Одлучено је, зато, да то буду пет дана и они су одмах названи "Змајеви Дани".

Припреме за "Змајеве дане" почеле су, дакле, још октобра месеца, а цео новембар био је у знаку припрема. Не знамо како је било у другим школама, али у Брестовцу, Шарбановцу и Метовници - сви су понешто радили: и ученици, и наставници, и помоћни службеници, и школски мајстор, и школски возач, и помоћник директора, и директор школе! И - дошао је други септембар!

### Отварање "Змајевих дана"

Још су сви били у свечаном расположењу после прославе Дана Републике, а први радни дан после тог празника имао је још једну свечаност. У Шарбановцу је 2. децембра, пре него што је почела настава, на првој свечаности иа у оквиру "Змајевих дана" директор школе Петер Калиновић говорио о Змају и тиме прогласио отвореним "Змајеве дане". Тој свечаности присуствовали су и представници ученика из Брестовца и Метовнице.



смотре, чланови Књижевног клуба из Бора, поделили су двадесетак примерака слог часописа "Бакарна река".

Од раног јутра био је отворен продајни штанд издавачког предузећа "Рад" из Београда на коме су могле да се набаве књиге на кредит.

### Јавни школски час о Змају

Нешто после заказаног времена (10 часова) почела је завршна свечаност "Змајевих дана". Она трочасовна приредба киник почела је јавним школским часом о Змају. О писцу је говорила наставница српскохрватског језика у Брестовцу Стана Таникић, а Змајеве стихове су рецитовали:

1. Јасминка Милојелић, ученица VIII<sub>2</sub> разреда школе "Бранко Радичевић" из Бора ("Кажи ми, кажи..."),

2. Софија Терговић, ученица школе "3. октобар" у Бору ("Дед и унук"),

3. Светлана Јовановић, ученица VIII разреда школе "Ђура Јакшић" у Крипељу (из "Ђулића увелака"),

4. Душан Богдановић, ученик VIII разреда школе "Ђура Јакшић" у Крипељу (из "Ђулића увелака"),

5. Ивица Стројић, ученик IV разреда школе у Брестовцу ("Јесен"),

6. Иван Димитријевић, ученик III разреда школе у Брестовцу ("Ко ће боље"),

7. Бобан Јаношевић, ученик ученик VIII разреда школе у Брестовцу (песму Јована Суботића "Сабља-момче, Цвет-девојче" - због Змајеве пародије),

8. Љубиша Милошевић, ученик VIII разреда школе у Брестовцу (Чемер-дека, пелен-бака"),

9. Бобан Величковић, ученик IV разреда школе у Шарбановцу ("Материна маза"),

10. Славица Костандиновић, ученица VII разреда школе у Шарбановцу ("Мати сињу код колевке"),

Анегдоту о Змају под називом "Змај и говедар" испричао је Слободан Балабановић, ученик VIII разреда школе у Шарбановцу.

Час је завршен музичким извођењем популарне песме "Вирак", коју је под руковођством наставника музичког предмета Милорада Димитријевића извео оркестар ученика из Брестовца.



Велика литерарна смотра

Најзначајнији део завршне приредбе била је, веројатно, смотра литерарних секција свих основних школа са подручја наше општине, изузев ученика из Злата који су стигли тек кад је смотра била завршена, и ученика их из школе "Бук Караџић" из Вора који су прихватили учешће и послали своје радове, али су били спречени да допутују.

Ево имена учесника смотре:

1. Вранислав Петровић, ученик VII<sub>2</sub> разреда школе "3. октобар" у Вору: "Не шаљите одећу и обућу деци Пакистана јер у Пакистану нема деце",
2. Вера Копачећ, ученица VI<sub>2</sub> разреда школе "3. октобар" у Вору: "Мајка",
3. Драган Миленовић, ученик VI<sub>3</sub> разреда школе "3. октобар" у Вору: "Јединице",
4. Емилија Костић, ученица VIII<sub>4</sub> разреда школе "Вранко Радичевић" у Вору: "Летос сам упознала овај крај",
5. Томислав Вучковић, ученик II<sub>1</sub> разреда школе "Вранко Радичевић" у Вору: "Позна јесен",
6. Зорица Ангелоски, ученица V<sub>4</sub> разреда Четврте основне школе у Вору: "Мој деда",
7. Зорица Радовић, ученица Четврте основне школе у Вору,
8. Ружица Бугариновић, ученица VI<sub>2</sub> разреда школе "Ђура Јакшић" у Крипељу: "Пријатељство",
9. Јубица Трујић, ученица VII разреда школе у Шарбановцу; "Осмех",
10. Драган Важиновић, ученик VII разреда школе у Шарбановцу: "Киша",
11. Роса Стангачиловић, ученица VIII разреда школе у Брестовцу: "Ноћ",
12. Снежана Калиновић, ученица VIII разреда школе у Брестовцу: "Време",
13. Душица Станојевић, ученица VII разреда школе у Брестовцу: "Јесен",



## Наступ бивших ученика наших школа

Што се ова велика литерарна смотра одржала баш у овој школи, показали су бивши ученици ове школе који су и после одласка из ње наставили да се баве литерарним стварањем и већ постигли запажене успехе објављујући своје стихове у бројним листовима и часописима. У Шарбановцу су наступили:

1. Жижко Аврамовић, ученик Школе за терцијарне делатности у Бору,

2. Младен Думитрашковић, ученик III разреда Гимназије "Бора Станковић" у Бору,

3. Надица Гуђић, ученица II<sub>2</sub> разреда Гимназије "Бора Станковић" у Бору,

4. Душанка Геочеловић, ученица I<sub>1</sub> Гимназије "Бора Станковић" у Бору,

### Књижевни клуб из Бора

За све бивше ученике није било премена (они се због тога, спорако, неће налутити на организатора!), а одмах после њих наступили су чланови Књижевног клуба из Бора с којим наша школа одавно сарађује и има врло лепе и пријатељске односе. Своје радове су читали:

1. Рајко Лабан, службеник Скупштине општине Бор,

2. Нолица Пагмолвић, радник РТВ-а,

3. Жарко Пешић, радник РТВ-а,

4. Јелена Урошенић, ученица Техничке школе у Бору,

5. Марија Филифер, ученица Гимназије у Бору.

### Познати гости

И на овој приредби је народна пословица "Крај дело креси" потврдила своју исправност. На крају овог "поетског маратона" наступили су познати песници с којима је разговор пред микрофоном водио Слободан Ж. Ракић, наставник из Метовнице.

Томислав Мијолић, књижевник заступљен и у збирци "Стихови млађих југословенских песника" која се налази у комплекту лектире за VIII разред и главни уредник часописа "Разли-так" који излази у Зајечару, прочитао је на овој приредби једну своју изборну песму - без наслова.



Стихове Јована Павловића из његове друге збирке "Црна звезда у оку" прочитала је Марија Филифер, ученица Гимназије "Бора Станковић" у Бору.

Магистар књижевних наука и шеф катедре за српскохрватски језик и југословенску књижевност на Вишој педагошкој школи у Нишу - Љуба Станојевић, упутио је свим учесницима ове величанствене Смотре неколико топлих речи похвале за ентузијазам који их је у општом броју окупио на једном месту.

Речи похвале за учеснике Смотре и сараднике рубрике "Млади" у "Тимоку" имао је и уредник ове рубрике, велики дубитељ спис младих стваралаца - Сергије Лајковић.

Забавни програм

После општинског позива било је потребно да се гледаоци имају одмора и разгале. Чланови музичких секција школе у Врстопцу којима руководи наставник музичког васпитања Милорад Димитријевић, пероватно су у томе успели. У овом делу програма учествовали су:

1. Драгојла Стројић (VIII) и Вобан Јаношевић (VIII) отпевали су песму "На ливади под јасеном",
2. Вобан Јаношевић (VIII) је отпевао песму "С оне стране Пиле",
3. Јосиф Андрејић (VII) је отпевао једну машку песму,
4. Драгана Стројић (VI) је отпевала македонску дечју народну песму "Дафина",
5. Јелена Кекић (V) и Надица Кржановић (V) отпевале су Змајећу песму "Дете и лептир",
6. На текст Змајеће песме "На гробу Хајдук-Вељка" музику је компоновао и песму отпевао - Вобан Јаношевић (VIII),
7. Дод Краснић је компоновао музику за Змајећу песму "Висабаба".

Извођаче је пратио школски оркестар под управом Милорада Димитријевића, наставника музичког васпитања. Поред тога, оркестар је извео и пет дечјих композиција: "Бакина прича", "Пионирска корачница", "Молитва", "У Милице дуге трепавице" и "На планинама". Оркестар су сачињавали:



1. Вобан Јаношевић (VIII),
2. Дод Краснић (VIII),
3. Малин Димитријевић (VIII),
4. Драган Вугариновић (VIII),
5. Милан Кржановић (VIII),
6. Пољ Краснић (VI).

Фолклорна група ученика школе из Шарбановца задржило је ову велику приредбу. У колу су били: Славица Мартиновић (VIII), Вукица Андрејић (VII), Славица Констандиновић (VII), Љубица Трујић (VII), Виљана Радивојевић (VII), Драган Вајиновић (VII), Дивна Андрејић (VII), Дивна Петровић (VI), Милорад Трујић (VI), Небојша Илић (VI), Душица Марковић (VII), Владимир Грофуловић (VIII), а екипу је уиграла Душанка Живановић, учитељица из Шарбановца.

#### Специјални гости

Поред литерарних секција из наше општине, на Смотри су споје најбоље литерарне саставе прочитали и наши драги гости из далеког Бонета, из школе "Тура Филиповић". Били су то чланови литерарне секције "Бранко Радичевић":

1. Наде Крстић, ученица VIII разреда,
2. Драгојла Станисављевић, ученица VIII разреда,
3. Тихомир Вукосављевић, ученик VIII разреда и
4. Бранислав Милидраговић, ученик VII разреда.

Бих је предводио њихов наставник српскохрватског језика и руководилац секције, велики љубитељ лепе поетске речи (писољем се и сам бави!) - Миливоје Петровић.

Надамо се да ће сарадња наших двеју школа и размена гостовања да се и даље настави.

#### Конферанса

Кроз цео програм конферансу је са великом умешношћу водила Снежана Калиновић, ученица VIII разреда из Брестовца.



### После свега

Кад је приредба била завршена, учесници нису одмах напустили школу у Шарбановцу. Јер, тог дана је при пут у оној школи отворено Ђачка кухиња, па је и за ученике и за све остале госте била приређена сиромна закуска. А, у исто време, у једној просторији је била игранка за ученике, у другој су се још разгледале слике Воре Павловића, у трећој се издале захвалнице за учешће на оној приредби...

И тако је вече настављено до касно у ноћ. Само је место било промењено. Културно-уметничко друштво "Бранислав Нушић" у Шарбановцу у част "Змајевих дана" организовало је игранку за грађане. Главну реч су и тамо, међутим, имали - ученици.

### Измишљања

Позиви за учешће на Литерарној смотри били су упућени и познатим песницима Матији Већковићу и Добрици Брићу. Међутим, Већковић се извинио што, из породичних разлога, није био у могућности да допутује, а Добрица Брић је имао за тај дан већ заказан наступ.

То су измишљања упућена организатору. А организатор је дужан да се, због низа пропуса до којих је дошло у целом току "Змајевих дана", извини свим учесницима и гостима завршне приредбе. До свих недостатака дошло је, у првом реду, због неискуства чланова Организационог одбора у организовању оваквих манифестација, због великог броја учесника, као и због низа других околности.

Међутим, надамо се да је, све у свему, манифестација ипак успела. А то нас обавезује да је организујемо, поспетитиши је неком другом писцу, и наредне године.

### Говорено је и писано о "Змајевим данима"

Прослава "Змајевих дана" наишла је на велики одјек у новинама и на радију. Радио-Вор се у пише напрата оспртрао на "Змајеве дане", а у време њиховог трајања редовно је обавештавао своје слушаоце о току прославе, а међуопштински лист



"Тимок" је у три споја узастопно броја писао о "Змајелим данима". О "Змајелим данима" су писали и борски "Колектив", дечји лист "Кекец" и дневни лист "Вечерње новости".

Аутори овог написа су чланови  
 новинарских секција школа у  
 Врестовцу, Шарбановцу и Метовници  
 којима су у раду помагали њихови  
 наставници српскохрватског језика

#### Исправке:

1. На четвртој страни, у тексту под насловом "Књижевни књижев" изостало је име још једног победника књиже у школи у Метовници. То је: Бикица Младеновић, ученик VIII разреда.

2. На шестој страни, у тексту под насловом "Јавни школски час о Змају", изостало је име рецитатора Властимира Цујановића, ученика V разреда школе у Шарбановцу, који је рецитовао Змајеву "Песму о Максиму".

До ових грешака је дошло случајном омашком приликом прекуцавања текста. Извињавамо се због тога ученицима чија су имена била изостављена и читаоцима листа.

За све остале ситније, углавном - словне, грешке у листу, којих име прилично, криви су:

1. Наставник који је текст прекуцавао,
2. Дотрајала школска машина.

Уредништво



## ЈЕДНО ЛЕТЊЕ ЈУТРО

- Па зар морамо тако рано поћи? - То су биле речи које сам упутила мами и тати. Одговорили су да одлагања нема и да ћемо поћи у оно време које су већ одредили. Пошто смо се спремали на пут за село код бабе, даље нисам смела протестовати, па сам отишла у кревет и сан је убрзо дошао.

Било је рано, али ја сам се пробудила, па сам пробудила и родитеље који су почели са спремањем. Ја сам изашла у ноћ, односно - јутро које се тек будило. Дубоко дишући свеж ваздух осећала сам да се тек сад будим. Било је тихо и пладао је чудан приказ напољу. Лепо је било посматрати куће које су личиле на печурке испод високих столетних стабала. У неким кућама могла се видети светлост и сенке које су ужурбано промицале, нестајале и поново се појављивале.

Подигах поглед ка небу и видех жути месец како мирно шета по мирном споду. Облаци као тихе лађе плоче небом и промичу као путници који журе на свој пут. Као суза у оку небо је блистало а заједно с њим и Месец. Али Месечева жута боја поче одједном да тамни, све док се не претвори у једну велику невидљиву лопту која се уклони и зора поче да свиће.

На истоку зарудеше први јутарњи зраци. Јутарња спехина прође ми телом и је појурих колима јер су ме мама и тата већ чекали. Дан се почео будити, али сунце још не беше. Тамо где је оно требало да се роди, титрала је црвена светлост.

Кренули смо. Оставивши Злот за нама ишли смо све даље од њега. Ја сам дремала у колима. Мада ми се спавало, нисам заспала јер сам хтела да видим излазак сунца. Дуго су сунчеви зраци титрали на истоку, али место Сунца појавише се црни, мрки облаци који нагонестише олују. Мргодним небом пројури једна мува светла као стрела испаљена из лука бештог лопца. Сину још једна, а за њом уследи низ сјајних мува. Селање мува помеша се са потмулом грмљавином. Грмело је и сепало читав сат, а онда на сузу земљу падоше капи кише које је напојише.

Али већ после неколико часова снега нестане. На небу се појави сребрна дуга у свим бојема. Полукружног облика, са једним крајем на земљи а другим на небу, личила је на спасоносни



мост којим ће прећи залутала деце и сјурити се у наручја угла-  
 коним мајкема, или пут којим ће сунце пасти у морске равањене  
 чедусти. Узбуркано море ће га прогутати, облизнути се и кренути  
 доле. Тада погледах на исток на коме зарудеше при јутарњи зра-  
 ци. Црвено боја се ширила док се не рашири у тиду лопте која  
 засија и пође за мном. Гледајући излазак сунца са устију ми сле-  
 теше речи:

- Погледајте Сунце, ено га, па оно јури за нама! Кад  
 бих могла бар крајичек Сунца дохватити! Знам, опекла бих се, али  
 око, је бих га јуначки стезала јер бих била сретна - пресретна!"

Мама ми рече да је све то глупо маштање, али да је Сун-  
 це, ипак, предивно.

Замишљајући као да летим према ужареној Сунчевој лоп-  
 ти, осетих његову предивну руку на својим сећима. Пекло ме је,  
 али тако благо, тако нежно да сам просто летела од среће. Ми-  
 лопало ме је и грејало. А онда сам постаде јачи од мене и не  
 дозволи ми да још уживам у сунчевим зрацима који су као рука  
 брижне мајке клизили по мојим леђима. Недох у дубок сан, у коме  
 постедох, маштањем, "кнезица сунца"! Са ужареном сунчевом круном их  
 на глави, шетала сам по небеском споду, грејући прозебле жуде.  
 Они су били срећни када је на њих падао још који сунчев зрак.

Живко КОЦИЋ (VIII<sub>1</sub>), Злот

СИРОЧЕ

Око мене све је црно,  
 студ је тама -  
 ја не знам шта значе речи:  
 тато и мама.

Ја не знам шта је то  
 љубав оца и мајке -  
 за мене је то само  
 живот из бајке.

Живот ми је препун  
 горчине и јада  
 и једино ми је утеха  
 што сам још - тако млада.

Роса  
 ШКОПРИЋ (VIII<sub>2</sub>),  
 Злот



## ЗА БОЉИ ЖИВОТ - НАУКА

Ја верујем да ће наука и мир победити незнање и рат, да ће се народи споразумети не да руше него да граде, да ће будућност припасти онима који буду највише учинили за срећу човечанства.

У тој борби највише нам може помоћи наука. Као у причи, она нас води у свет који изгледа друкчије него онај који свакодневно гледамо. Наука нас води у утробу земље, она нам показује састав челика, учи нас шта се збива у кањли воде, помаже нам да стварамо нове биљке, да се боримо противу суше и неродице, она нас учи да упознамо, мењамо, допуњујемо и усавршавамо природу. Наука нас лечи, храни и облачи. Без науке не бисмо имали ни електричну светлост, ни радио, ни хартију за књиге, ни кожу за ципеле, ни сапун да перемо руке. Наука је моћан савезник оних који је познају. Тог моћног савезника запослили смо и ми да нам помогне у нашој великој изградњи. Наука ће нас научити како да од букове правимо одело. Она ће нам показати како да од црног угља начинимо бели аспирин и друге лекове. Помоћи ће нам да облаке сумпорне паре, која неискоришћена излази из пећи наших топоница бакра и уништава шуму око Бора, ухватимо и претворимо у сумпор, који данас по скупој цени набављамо у иностранству.

Наука ће нам показати где су пукотине у деловима машине које производимо и спречиће да такве, наоко здраве а изнутра шупље делове, уградимо у машине и при раду да не проузрокујемо несреће. Она ће нас научити да правимо нове врсте вештачког ђубрива и да боље искоришћујемо поља. Наука ће нам дати биљке које се неће бојати ни хладноће, ни суше, ни болести. Још хиљаду других користи можемо имати од науке. Она ће нам омогућити да правимо пуну без пуне, памук без памука, каучук без каучука, и кожу без коже. Показати ће нам како да од грана и отпадака дрвећа правимо спилу, од азота из ваздуха вештачко ђубриво, од сламе хартију, од котрана -боје и од угља - бензин. Наука ће нас научити да производимо ствари којих до сада није било у природи: поливинил, најлон и стотине других. Имаћемо стакло које се не разбија, шеле и тавире који не прескају од топлоте, одело и намештај који не горе.

Ми данас живимо у атомском добу. Данас смо сви сведоци људског хода по Месецу. Данас ми не градимо фронтоне и бојишта, већ градимо научне институте. Једног дана изменићемо свет. Уосталом, време ће бити сведок!

Бранислав ДИМИТРИЈЕВИЋ (VIII<sub>2</sub>); Злот



ТАТА

Док сам ја још у коленици плакала,  
 ти си једне нолембарске ноћи отишао  
 и остапио за собом затворена прата.  
 Сада сам већ одрасла,  
 петнаест година имам већ,  
 али немам тебе, драги тата.  
 Ако негде на путу сретнеш  
 девојчицу која плаче,  
 помисли тада на мене  
 и перуј да ћу те после тога  
 полети још јаче.  
 Ти не знаш, тата,  
 колико те желимо очекујемо и ја и мама,  
 а ко зна да ли ћеш нам се ти вратити -  
 а ја бих тако волела да пише не будем орако сама!

ДАНИЈЕЛ

Кад год прође поред мене,  
 ја у себи кажем:  
 - Данијел.  
 А знам да се не зове тако  
 и преклињем себе што га сретох  
 оне вечери  
 препуне топлине живота  
 његовог и мог.

Драгојла СТАНИСАВЉЕВ (VIII),

Плочица, Ванат



## ДЕВОЈКА

Сунце још не беше изашло  
 кад сам је срео.  
 Прошла је само,  
 а ја се нисам ни обрео.

Нисам то могао  
 јер нешто заблиста у очима мојим  
 и ја приметих  
 како непомично стојим.

Она ме се сигурно још сећа  
 иако су од тада лиле толике кише,  
 иако је ја нисам  
 никада срео више.

Тихомир ВУКОСАВЉЕВИЋ (VIII),  
 Пличице, Банат





## ПЕСНИК

Родио се  
и живео  
под звездом  
која је почела да сија  
тек после његове смрти.

Бренислав МИШИДРАГОВИЋ (VII),  
Плочице, Банат

## ЗМАЈ

Змај је сасвим обично дете био.  
Као и ми - и он се играо,  
а на песме није ни мислио.

Тек после је постао  
велики песник Змај,  
опевајући споју љубав, тугу,  
домовину и заичај.

И као што за умор  
није знао Змај -  
тако читању његових песама  
никад неће бити крај.

Нада КРСТИЋ (VIII),  
Плочице, Банат









## " Ј А С М И Н "

лист ученика основних школа општине Бор

Лист излази сваког месеца.  
Број 6, фебруар 1971.

Уређује редакција ученика:

Драган Војиновић (VII)  
Слободанка Крињић (VIII)  
Весна Петровић (VI)  
Роса Стангачиловић (VIII)  
Душица Станојевић (VII)  
Миша Стојединовић (VII)

Главни уредник: Снежана КАЛИНОВИЋ (VIII)  
Помоћник главног уредника: Јубица ТРУЈИЋ (VII)  
Секретар редакције: Верица ВУГАРИНОВИЋ (VII)

Одговорни уредник: Слободан Ш. РАКИЋ, наставник

Адреса редакције:

Редакција школског листа "Јасмин",  
Основна школа "Станоје Миљковић" - Брестовац,  
пошта 19210 Бор

Радове за "Јасмин" бр. 7 доставити најкасније до 20.3.71.